

Proiect «*Dispositifs inclusifs de coopération*» (*Inclusive cooperation training system*),
nr. 2018-1-FR01-KA201-047904, Programul Erasmus+, Acțiunea cheie 2, Educație școlară

Aspecte ale colaborării în educația incluzivă

În ultimele decenii, populația școlară este caracterizată de diversitate, elevii provenind dintr-o gamă largă de culturi, medii socio-economice, medii lingvistice și/sau religioase, acest lucru justificând și faptul că au o gamă largă de abilități. Oferirea unei educații de calitate pentru toți elevii, astfel încât școala să urmeze elevul, să se centreze pe nevoile fiecărui elev, reprezintă una dintre provocările principale ale învățământului de astăzi. Deși principiul incluziunii este tot mai promovat și încurajat pentru a fi aplicat în învățământul de masă, există încă dificultăți în punerea acestuia în practică. Este tot mai evident că educația incluzivă presupune o calitate superioară a serviciilor, în sensul că e necesară o mai atentă formare a profesorilor și o utilizare cât mai diversă a strategiilor.

E important, așadar, ca în cadrul școlii să promovăm toleranța, egalitatea de șanse, non-discriminarea, valori care să producă o mai bună includere și integrare a elevilor în colectivele din care fac parte. Esența educației incluzive ar trebui să reprezinte o viziune comună a profesorilor care să producă schimbările necesare, transformări, orientări, noi orientări, să fie un proces care reunește oameni, idei, sisteme, comunicații, tehnologii.

Pentru a se putea realiza o educație incluzivă de calitate e necesară munca în echipă, realizarea permanentă a unui schimb de experiențe, dezvoltarea de relații pozitive între toți actorii educaționali.

E foarte important ca profesorii să înțeleagă că elevii progresează în ritm propriu, în timp ce lucrează în mod colectiv către un scop comun. Majoritatea elevilor învață cel mai bine atunci când sunt implicați în învățare, prin interacțiune și aplicare. Un elev are mai multe șanse să-și amintească ceva descoperit prin participarea activă și munca de la egal la egal decât prin acceptarea pasivă a informațiilor prezentate de profesor.

Utilizând o învățare prin cooperare, performanța în cadrul unei clase este îmbunătățită. Modalitățile individualiste de construire a performanței și progresului elevilor nu oferă șanse de dezvoltare la fel de puternice așa cum ar putea să producă, de exemplu, munca în grup. Învățarea prin cooperare îi include pe elevi într-un spațiu sigur și structurat, astfel încât prin interacțiunea cu ceilalți copiii să fie capabili să recunoască și să prețuiască importanța contribuțiilor personale.

Elevii progresează individual, în timp ce lucrează în mod colectiv pentru un scop comun. Elevii sunt responsabili unul față de celălalt, învață să înțeleagă și să anticipeze mai

**Proiect «Dispositifs inclusifs de coopération» (Inclusive cooperation training system),
nr. 2018-1-FR01-KA201-047904, Programul Erasmus+, Acțiunea cheie 2, Educație școlară**

bine diferența, să o recunoască în ei și în ceilalți și să o folosească în avantajul lor. Un proces tipic de învățare colaborativă îi determină pe elevi să își organizează eforturile între ei (structurați în grup), să își distribuie rolurile și responsabilitățile, să conștientizeze că succesul grupului depinde de eforturile tuturor celor implicați.

Aceasta este o cale prin care elevii ajung să recunoască, să înțeleagă și să respecte diferențele culturale și perspectivele diferite, iar profesorii să orienteze proiectarea și derularea predării-învățării pe formarea de competențe.

E importantă totodată și facilitarea predării-învățării centrate pe elev, abilitarea curriculară/formarea cadrelor didactice pentru o abordare metodologică centrată pe competențe cheie, abordarea integrată (în sensul realizării conexiunilor cu viața reală), promovarea și respectarea diversității, asumarea de către școală/profesori a unor roluri complementare celui de profesor la clasă, cu accent pe consiliere, mediere socială, facilitarea învățării în contexte nonformale și informale de educație.

Bibliografie și sitografie:

- Bocoș, M., (2007), *Teoria și practica cercetării pedagogice*, Ed. a II-a, Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca.
- Bocoș, M., Catalano, H., Avram, I., Someșan, E., (2009), *Pedagogia învățământului preșcolar*, Instrumente didactice, Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca.
- Bocoș, M., Catalano, H., (2008), *Pedagogia învățământului primar și preșcolar*, Cercetări, acțiune, Vol. 1, Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca.
- Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., (2007), *Metode interactive de grup*, Ghid metodic, Editura Arves, Craiova.
- Cerghit, I., (1980), *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Chiș, V., (2002), *Provocările pedagogiei contemporane*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca.
- Chiș, V., Stan, C., Bocoș, M., Albușescu, I., (2006), *Tradiții valori și perspective în pedagogia învățământului preșcolar*. Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca.
- Vasile Fluieraș., *Teoria și practica învățării prin cooperare*. Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca, 2007.
- Oprea Crenguță Lăcrămioara. *Strategii didactice interactive - repere teoretice și practice*. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2009.
- <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/de/deed.en>

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru elaborarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor